

ПОД ВИСОКИМ ПОКРОВИТЕЛЬСТВОМ
Њ. КРАЉЕВ. ВИСОЧАНСТВА КНЕЗА НАМЕСНИКА ПАВЛА
БЕОГРАДСКА ФИЛХАРМОНИЈА
УЗ СУДЕЛОВАЊЕ
ГЛАЗБЕНЕ МАТИЦЕ ИЗ ЉУБЉАНЕ

ПЕТАК 1 ДЕЦЕМБАР 1939

ПОЧЕТАК У 20.30 ЧАС.

ДВОРАНА КОЛАРЧЕВЕ ЗАДУЖБИНЕ

СВЕЧАНИ
КОНЦЕРТ

ДИРИГЕНТ

МИРКО ПОЛИЋ

ЦЕНА 2 ДИНАРА

Univerzitet
Ljubljana
Mestna knjižnica

Л. М. Шкерјанц:

УЈЕДИЊЕЊЕ

симфониска кантата за сола, хор и
оркестар.

Солисти: В. ХЕЈБАЛ, чл. опере Љубљана
Б. БОЈОВИЋ, чл. опере Београд
А. МАРИНКОВИЋ, чл. опере Београд
Ж. ЦВЕЈИЋ, чл. опере Београд

Мешовити хор ГЛАЗБЕНЕ МАТИЦЕ, Љубљана.

Оркестар БЕОГРАДСКЕ ФИЛХАРМОНИЈЕ.

Диригент МИРКО ПОЛИЋ.

У НЕДЕЉУ 3 ДЕЦЕМБРА У 11 ЧАСОВА ПРЕ ПОДНЕ
ИЗВОДИ МЕШОВИТИ ХОР

ГЛАЗБЕНЕ МАТИЦЕ

КОНШЕРТ
ХОРСКЕ МУЗИКЕ
У САЛИ КОЛАРЧЕВЕ ЗАДУЖБИНЕ

На програму композиције:

Адамича, Ферстера, Готовца, Лајовица, Милојевића, Мокрањца,
Славенског, Томца.

Диригент МИРКО ПОЛИЋ.

Цене од 10—30 Динара на благајни Коларчеве задужбине.

Smo bratje? Enega rodū? Od kdaj?
Je slavno truplo kraljeviča Marka
k nam pripeljala Svetogorca barka?
Je Kosovo, Kumanovo naš kraj?

Je kolo mar naš davnji običaj?
Kaj se pri nas praznuje krstna slava?
Kaj v naši pratički je sveti Sava?
Je naša prošlost zgodovina vstaj?

Je bila tudi nam svoboda draga
bolj od življenja našega in blaga?
Smo jedli mi progonstev grenki kruh?

Smo res družina? Enega imena?
Smo ene vere? Enega plemena?
Ni jezik drug? Ni volja, misli, duh?

Smo bratje! Grehi nesvobodnih dni
težijo nas in prošlosti počasti
nas plašijo in nas drže v oblasti,
mrlči še pijéjo našo kri.

Še bije v žilah nam tujinstva strup.
O bratje! Hočemo nazaj k propasti?
Spet v prejšnji mrak in mraz? Pustimo rastl
v vseh srcih le ljubezen, vero, up!

Opróstimo zlih misli se in zmot!
Prostrane domovine so dobrave,
ne glejmo nanje, bratje, iz nižave!

Stopimo na najvišje naše gore!
Samo z gorô se vidi vrelo zore
in le z vrhov v bodočnost daljna pot!

A. GRADNIK (*De profundis*)

Симфониска кантата »Уједињење« компонирана је на два сонета Д-р А. Градника из песничке збирке »*De profundis*«. На основи текста подељена је грађа овог дела подједнако на све извођаче, те је тако постигнут потпуни сразмер међу вокалним и инструменталним апаратом.

Композиција подељена је прама тексту у два дела, која веже оркестарски интермецио. Кратка анализа омогућује боље разумевање дела и објашњава уметничке интенције аутора.

Први део почиње непосредно ускликом осмогласног хора: »*Smo bratje?*« (Јесмо ли браћа?) Ово питање које се чешће понавља у току првог дела даје уопште целоме првоме делу основно обележје. Други и трећи стих изводе тенори, четврти баси, нашто цео хор понавља прво питање које остаје без одговора. Томе, скоро здвојном усклику следи прва симфониска слика: »*Коло*«. Након почетног ритма који колеба између $6/8$ и $3/4$ такта развија се игра у $5/8$ такту, најпримордијем славенском ритму игре. За време овог кола тенор соло изводи у скоро слободном речитативу другу строфу сонета. Каденца флауте и кларинета уводи другу симфониску слику која, својим буколичким настројењем приказује мирни живот сељака коме је слобода милија од живота и блага. Ово

расположење прекида борба за ослобођење, која се завршава поразом и прогонством. Тугу за изгубљеном слободом приказује »жалобни марш« којим се завршава симфониски став. А cappella-хор изводи први терцет сонета. Други терцет је обраћен у облику вокалне фуге за четири солиста. Тему фуге изводи најпре сопран соло. Постепено прелази у слободној експозицији на остале солисте уз пратњу оркестра. Интермецо је поверен оркестру. Друга експозиција, у којој први доноси тему алт соло је без оркестарске пратње. Хор понавља своје питање: »Smo braćje?« и опет без одговора. Спроводни део фуге почиње обрнутом темом. Поново прекида хор фугу својим питањем нашто следује *stretta* у квартету солиста. Први део кантате завршава каденца солиста и поновно питање хора.

Интермецо је симфониски жалобни марш посвећен успомени палим за слободу, проширен посебним уводом и са два трија. У другом делу одговара хор на прво питање позитивним: »Јесмо браћа!« Први квартет сонета изводи осмогласан хор коме следи симфониска слика »авети прошлости«. Успони, борбе, порази и мрачни знаци неслободних дана појављују се у тој слици коју прекида бас узвиком »О браће!« Остали солисти доврше други квартет сонета. Широки симфониски став са канонски обраћеном темом »Зора слободе« увађа закључни део кантате. Уз фанфару труба и осталих дувача изводе солисти најпре последња два терцета сонета а затим цео хор. Дело се завршава комбинацијом главне теме и фанфаре.

»Уједињење« је компонирано и инструментирано од 1. септембра до 1. децембра 1936 г. Прва изведба била је у Љубљани 7. новембра 1938 г.

